

Vlaams gameplatform uit de grond stampen die dit initiatief verder uitwerkt.

Jürgen van Lerberghe was net als zijn collega's Ilse Depré (OB Leuven) en Tim Merckx (OB Puurs) naar de studiedag gekomen om de gamewerking in hun bibliotheek uit te doen te doen. Over het waarom van games was weinig discussie. Met games bereik je een nieuw publiek. Maar het publiek dat je aantrekt, verschilt van bib tot bib. Kortrijk verwelkomde voornamelijk adolescenten en volwassenen, terwijl Puurs veel jonge gezinnen aantrok. Daarnaast dragen games effectief bij tot sociale cohesie: mensen spelen samen games. En tot slot maken games de bib ook 'cool': ze bewijzen dat de bib niet blijft staan, maar mee evolueert.

Welke platformen en games je aanbiedt, hangt af van je (potentiële) bezoekers. Je kan dit op voorhand toetsen door — eventueel in samenwerking met andere bibliotheken — tijdelijk een mobiele gameroom te huren. Zo ontdek je welk publiek jouw bib met games aantrekt en welke games het populairst zijn. Wil je een breed publiek aanspreken, dan bied je best zowel pc-games, console-games als handheldgames aan. Pc-games hebben als nadeel dat je ze vaak maar op één computer kan spelen. Een oplossing hiervoor zijn online platformen (bijv. Steam) waarbij je tegen betaling games downloadt die gebruikers altijd en op elke computer kunnen spelen. Consoles hebben dan weer meer kindvriendelijke games, maar niet iedereen heeft thuis een console staan.

Ondanks de heldere uiteenzettingen van de sprekers, was er aan het einde van de dag toch nog onzekerheid. Hoe maak ik mezelf wegwijs in de gamewereld? Jürgen van Lerberghe had enkele nuttige tips (test zelf games uit, bekijk trailers op YouTube), maar er is nood aan meer begeleiding én samenwerking. Zo stelde Stefaan Froyman voor om Kenniskantoor te gebruiken als verzamelpaats voor bronnenmateriaal en ervaringen. Daarnaast pleit hij ook voor de oprichting van een Vlaams gameplatform. Door samen te werken vergroten we onze deskundigheid en bieden we een antwoord op de onzekerheid die nog bestaat over dit 'nieuwe' medium.

Liesbet-Ann Verbruggen

VVBAD-studiedag 'We like to move it!'

1 februari 2013 - Erasmushogeschool Brussel

Veranderen, innoveren, aanpassen,... In elke bibliotheek zijn het de orde-woorden van de dag. En wie veranderen zegt, denkt al gauw aan verbouwen en bijgevolg ook aan verhuizen.

Rond dit brede thema van het verhuizen van collecties en personeel organiseerde de sectie Hogeschoolbibliotheken van de VVBAD op vrijdag 1 februari een, met ca. 50 deelnemers, druk bijgewoonde studiedag.

Johan Poukens, die als gastheer van de

Erasmushogeschool de dag inleidde, zette al meteen de toon: De Erasmushogeschool is een hogeschool in beweging: diverse vestigingen werden in de loop der jaren samengebracht en dit ging ook hier gepaard met verplaatsingen van collectiematerialen en het bijhorend personeel. In welke sector ook de sprekers actief waren, telkens kwamen dezelfde kernpunten in de lezingen naar voren: Planning, Communicatie en opportuniteit.

Zonder planning loopt elke verhuisbeweging in het honderd, zeker als je niet meteen naar je definitieve stek kan verhuizen maar eerst voor langere of kortere tijd een tussenstop moet maken in een tijdelijk onderkomen. **Ingrid Lemaire** gidste de aanwezigen door het hele proces dat de Hoofdstedelijke Bibliotheek Brussel uiteindelijk van de Munt, via de Prinsenstraat naar het nieuwe Muntpunt leidde. Dat planning essentieel is, maakte ze ook duidelijk met tientallen rekenbladen, overzichten, werkplanningen, e.d. Iets waar ze aan de Universiteitsbibliotheek Gent ook van mee kunnen spreken. Daar wordt de verhuis voorbereid van tientallen kilometers boeken en erfgoedcollectie uit de Boekentoren naar een ondergronds magazijn dat momenteel nog wordt gebouwd. **Liesbeth van Melle** verduidelijkte dat daar liefst 119 deelcollecties op formaat moeten herschikt worden, met niet alleen een fysieke verhuisbeweging, maar ook een complete backofficeoperatie (catalografie, hernummering, etc..). Een huzarenstukje dat tegen 2017 afgerond moet worden door het terug verhuizen van een deel van de collectie naar de dan gerenoveerde Boekentoren. Een minder omvangrijke beweging wordt voorbereid door **Saskia Scheltjens** van de faculteitsbibliotheek Letteren en Wijsbegeerte van de Universiteit Gent. Vol enthousiasme stelde zij de plannen voor hun gefaseerde verhuisbeweging voor.

Vervolg van p. 41

Veronique Rega van de Universiteitsbibliotheek Antwerpen, kon met haar verhaal van een even grote, maar intussen succesvol afgeronde verhuisoperatie, de Gentse collega's wat moed geven. De stadscampus van de Universiteit Antwerpen, afgerond eind 2007, kende een even gefaseerde en gefragmenteerde verhuis, maar ook hier was planning de kern om de operatie succesvol af te ronden.

Communicatie is echter minstens even belangrijk in het hele proces. Het gaat immers niet enkel om het materieel verhuizen van boeken, tijdschriften, rekken, kasten. Een bibliotheek krijgt maar vorm door de personeelsleden die voor de dienstverlening instaan. Open communicatie over wat hen te wachten staat (zelfs als er nog niets bekend is), is dan ook cruciaal om de neuzen in dezelfde richting te krijgen. Desondanks zullen er altijd tegenstanders of dwarsliggers zijn. Advies van de sprekers: neem hen serieus, houd rekening met hun opmerkingen waar mogelijk, maar laat je planning niet door hen bepalen.

Erika Meel (HUBrussel) en **Sofie Vandroemme** (Hogent) deelden hun ervaringen bij de verhuis of reorganisatie van hun bibliotheken, met nadruk op de personeelsaspecten.

Of de sprekers de reorganisaties die ze achter de rug of nog voor de boeg hebben, opnieuw zouden doen, lieten ze niet weten, maar zeker is dat ze een verhuis/reorganisatie niet als een lijdensweg, maar eerder als een opportuniteit zagen. In het Felixarchief Antwerpen werd dit heel duidelijk volgens **Werner Pottier**. Daar greep men de verhuis aan om de collectie in betere condities te bewaren en om de dienstverlening meteen ook kritisch te bekijken. Doen we wel wat de gebruiker verwacht, kunnen we het meteen maar anders of beter gaan organiseren,.. Aan de Universiteit Antwerpen uitte zich dat in een gebruiksvriendelijker opstelling van de collecties, aan de Universiteit Gent zal dit dan eerder resulteren in het beter bewaren van de collecties en het verbeteren van de kwaliteit van de ontsluitingssystemen.

Met verhuizen ben je echter nooit klaar, zoals uit meerdere lezingen bleek. In veel gevallen vormen de voorgestelde verhuizingen maar een fase in een grotere reorganisatie van de bibliotheek en haar moederorganisatie. Gezien de reorganisaties die in het hoger onderwijs op het programma staan voor 2013 en volgende, is er dus zeker voldoende stof tot nadenken.

Stijn Meersseman

Bronnen zoeken, vinden en verwerken, online/offline: met onderzoeksvorbeelden voor diverse (bedrijfs)economische domeinen

Sinds er meer aandacht is voor informatievaardigheden in het hoger onderwijs verschijnen ook met de regelmaat van de klok boeken hierover. Vaak vinden ze hun oorsprong in cursussen op één of andere hogeschool of universiteit.

Dit geldt ook voor dit boek, dat zijn thuisbasis heeft aan de Hogeschool Gent en wel in de economische opleidingen. De vele auteurs ervan zijn lector of toch op één of andere manier aan deze hogeschool verbonden.

Uiteraard is het een goede zaak dat een boek eerst in de praktijk getest wordt op zijn bruikbaarheid, maar hier en daar ervaren we de verbondenheid met één hogeschool toch ook een beetje als een nadeel. Zo beperken de besproken bronnen zich meestal tot diegene die aan de Hogeschool Gent beschikbaar zijn en zo lezen we bijv. op p. 276 ook als opdracht: “Zoek in de catalogus van de bibliotheek van de Hogeschool Gent [enz.]”, wat uiteraard weinig relevant is als je dit boek in een andere context wil gebruiken. In feite is het hele boek ook vooral gericht op de werkzaamheden die een student moet ondernemen om een eindwerk te schrijven — zoals blijkt uit het

eerste hoofdstuk — waardoor de voornaamste drijfveer om dit boek te gebruiken wellicht wegvalt in hogescholen waar de opleiding niet meer met het voorleggen van een eindwerk afgesloten wordt.

Het boek bevat drie grote delen: wetenschappelijk werk en informatie, domeinspecifieke informatiebronnen en onderzoeksvorbeelden en oefeningen. In het eerste deel hebben de auteurs het over informatievaardigheden en informatieverwerking in het algemeen. Daarbij leggen ze begrippen als booleaanse operatoren, wildcards en truncatie uit. Soms gaan ze daarbij nogal vlug te werk. Zo worden een aantal begrippen zonder veel uitleg gepresenteerd. Op p. 44-45 is er bijv. sprake van een citatie-index met verwijzing naar een paragraaf 2.4.2, die er dan niet is, en Open Access Journals, waarover verder ook niets te melden blijkt. Op p. 48 lezen we nog dat EBSCO “de mogelijkheid om je zoekresultaten

met een thesaurus te verfijnen” heeft. Laat ons hopen dat de lector die dit boek als handboek hanteert, zich de moeite getroost om dit dan te verduidelijken. De ervaring leert dat ook vele lectoren helemaal niet weten wat een thesaurus is of hoe je die bij een databankopzoeking gebruikt.

Het tweede deel geeft een overzicht van de verschillende deeldomeinen van de economische studies, met hun specifieke papieren en elektronische bronnen. Telkens geven de auteurs een beknopt overzicht van wat de verschillende vakken, zoals accountancy, finance of fiscaliteit omvatten. Op zich is dit verhelderend voor niet-economiestudenten, maar de vraag kan toch gesteld worden of studenten uit economische richtingen, voor wie dit boek toch bedoeld is, een dergelijk overzicht nodig hebben. Mogen we dan niet aannemen dat ze in hun andere vakken voldoende leren wat marketing of bestuurskunde dan wel is?